

Hodnocení ze sociální sítě Facebook

březen 2022

Bratříčci svatého Františka - když ti hravost ukáže cestu k sobě sama...

Bratříčci svatého Františka v režii Jacka Poplawskiho a dramaturgické spolupráci Evy Janěkové jsou krásným světlem na cestě do vlastního srdce. Když jsem se svými dětmi vyrazila do Divadla Radost na pohádku, ani jsem netušila, jak moc to zarezonuje i se mnou samotnou a s hodnotami, které se svým dětem snažím předávat. Jak to i mě nabije vnitřním klidem, radostí a souzněním. Inscenace s kouzelnou scénou otevírá hravou formou prostor pro růst dětského ducha, kde spolu éterično a ukotvenost tvoří smysluplný harmonický celek.

Příběh nás uvádí do doby, kdy byl František z Assisi mladým poutníkem. Ve své skromnosti, velké víře v božství i v sebe sama, ve statečné odevzdanosti osudu, a v jednání v souladu s hlasem svého srdce rozehrává pestrou paletu situací a dialogů ve snaze ukázat lidem i zvířatům tu nejlepší cestu k řešení jejich konfliktů, střetů, strachu a nesouladu. Jak? Přes krajinu srdce, přes respekt a lásku k druhému, kterého cítíš jako svého nejlepšího přítele, ať je to kdokoli.

Už na samotný začátek inscenace František Herz v roli Františka uvádí otázkou směrem k publiku: „Jste šťastní?“, „Je něco, co vám schází?“

Je to dar — být šťastný... A dětem je ukázáno, že k tomu vlastně často stačí jen pár jednoduchých kroků.

František napojený na božství a zároveň pevně ukotvený v zemi, vedený čistotou své duše, ukazuje ostatním svoji cestu a zároveň jim nenásilným způsobem nastavuje zrcadlo, které je často tím nejlepším učitelem. V lehkosti, hravosti, radosti a jemnosti nechává aktéry, aby sami skrze svoji zkušenost procítili a pochopili, že cesta respektu a úcty k druhému mnohem rychleji vytvoří řešení, ve kterém se můžou cítit dobře obě dvě strany. František Herz je esencí své postavy perfektně prostoupen a vyzařuje tak krásný, inspirativní charakter „rytíře srdce“, u kterého děti zatouží být a jednat jako on.

Jako by inscenaci opravdu provázelo požehnání, protože jsem dlouho nezažila, aby bylo dětské publikum (vhodné pro děti od čtyř let) tak koncetrované, klidné a pozorné. Vychází to i z toho, že budoucí světec ztělesňuje kombinaci kamaráda a pedagoga, respektujícího, přátelského přístupu a v kombinaci nastavení zdravých hranic.

Multirole v alteranci Barbory Dobišarové a Kateřiny Höferové, která nabízí pestrost postav od vlka, přes mušky, sultána až po chudé vesničanky, je na všech rovinách naprosto dokonalá. Ženy se do každé jedné postavy tak intenzivně vcítily, že bylo na jevišti možné vnímat jen úžasné plynutí s jedinečným emočním i zvukovým charakterem pro každou postavu a bytost zvlášť.

Scéna s výpravou Pavla Hubičky korespondovala s esencí celé hry, kdy je jemnost, skromnost, pokora, jednoduchost často tou největší krásou.

Celou inscenaci provází citlivě vystavěná hudba Pavla Helebranda s dominancí vokálů, fléten a píšťal, které navozují pocit hry andělů na nebesích.

Překrásný zážitek, který doporučuji všem rodičům, kteří chtějí prostřednictvím pohádky svým dětem ukázat cestu blíž ke svému srdci, k respektu druhých a sebe sama. K tomu nechat ostatní i sebe žít své vlastní štěstí.

Bratříčci svatého Františka - když ti hravost ukáže cestu k sobě sama...

Bratříčci svatého Františka v režii Jacka Poplawskiho a dramaturgické spolupráci Evy Janěkové jsou krásným světlem na cestě do vlastního srdce. Když jsem se svými dětmi vyrazila do Divadla Radost na pohádku, ani jsem netušila, jak moc to zarezonuje i se mnou samotnou a s hodnotami, které se svým dětem snažím předávat. Jak to i mě nabije vnitřním klidem, radostí a souzněním. Inscenace s kouzelnou scénou otevírá hravou formou prostor pro růst dětského ducha, kde spolu éterično a ukotvenost tvoří smysluplný harmonický celek.

Příběh nás uvádí do doby, kdy byl František z Assisi mladým poutníkem. Ve své skromnosti, velké víře v božství i v sebe sama, ve statečné odevzdanosti osudu, a v jednání v souladu s hlasem svého srdce rozehrává pestrou paletu situací a dialogů ve snaze ukázat lidem i zvířatům tu nejlepší cestu k řešení jejich konfliktů, střetů, strachu a nesouladu. Jak? Přes krajinu srdce, přes respekt a lásku k druhému, kterého cítíš jako svého nejlepšího přítele, ať je to kdokoli.

Už na samotný začátek inscenace František Herz v roli Františka uvádí otázkou směrem k publiku: „Jste šťastní?“, „Je něco, co vám schází?“

Je to dar — být šťastný... A dětem je ukázáno, že k tomu vlastně často stačí jen pár jednoduchých kroků.

František napojený na božství a zároveň pevně ukotvený v zemi, vedený čistotou své duše, ukazuje ostatním svoji cestu a zároveň jim nenásilným způsobem nastavuje zrcadlo, které je často tím nejlepším učitelem. V lehkosti, hravosti, radosti a jemnosti nechává aktéry, aby sami skrze svoji zkušenost procítili a pochopili, že cesta respektu a úcty k druhému mnohem rychleji vytvoří řešení, ve kterém se můžou cítit dobře obě dvě strany. František Herz je esencí své postavy perfektně prostoupen a vyzařuje tak krásný, inspirativní charakter „rytíře srdce“, u kterého děti zatouží být a jednat jako on.

Jako by inscenaci opravdu provázelo požehnání, protože jsem dlouho nezažila, aby bylo dětské publikum (vhodné pro děti od čtyř let) tak koncentrované, klidné a pozorné. Vychází to i z toho, že budoucí světec ztělesňuje kombinaci kamaráda a pedagoga, respektujícího, přátelského přístupu a v kombinaci nastavení zdravých hranic.

Multirole v alteranci Barbory Dobišarové a Kateřiny Höferové, která nabízí pestrost postav od vlka, přes mušky, sultána až po chudé vesničanky, je na všech rovinách naprosto dokonalá. Ženy se do každé jedné postavy tak intenzivně vcítily, že bylo na jevišti možné vnímat jen úžasné plynutí s jedinečným emočním i zvukovým charakterem pro každou postavu a bytost zvlášť.

Scéna s výpravou Pavla Hubičky korespondovala s esencí celé hry, kdy je jemnost, skromnost, pokora, jednoduchost často tou největší krásou.

Celou inscenaci provází citlivě vystavěná hudba Pavla Helebranda s dominancí vokálů, fléten a píšťal, které navozují pocit hry andělů na nebesích.

Prerádný zážitek, který doporučuji všem rodičům, kteří chtějí prostřednictvím pohádky svým dětem ukázat cestu blíž ke svému srdci, k respektu druhých a sebe sama. K tomu nechat ostatní i sebe žít své vlastní štěstí

